

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostně právní

Katedra kriminalistiky

Fotografická dokumentace v kriminalistice

Bakalářská práce

Photographic Documentation in Criminalistic

Bachelor thesis

VEDOUCÍ PRÁCE

Doc. Ing. Suchánek Jaroslav CSc.

AUTOR PRÁCE

Jandečka Lukáš

PRAHA

2022

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci na téma „Fotografická dokumentace v kriminalistice“ vypracoval samostatně a veškerou použitou literaturu a další podkladové materiály, které jsem použil, uvádím v seznamu literatury.

V Písku dne 1. 3. 2022

.....
JANDEČKA LUKÁŠ

Poděkování

Tímto bych rád poděkoval vedoucímu práce, panu doc. Ing. Jaroslavu Suchánkovi CSc., za jeho ochotu a vstřícný přístup. Děkuji i za cenné rady a doporučení, které mi poskytl při realizaci této bakalářské práce.

ANOTACE

Fotografická dokumentace v kriminalistice je jednou z velmi významných kriminalistických technik, která napomáhá získat relativně přesnou představu o stavu události i pro toho, kdo na místě kriminalisticky relevantní události nebyl osobně přítomen. Tato práce se zabývá historií a vývojem fotografické dokumentace v kriminalistice. Vychází z informací získaných četbou odborné literatury, konzultací s kriminalistickým technikem a osobních zkušeností. Seznamuje s právní úpravou fotografické dokumentace, s druhy kriminalistických fotografií a speciálními fotografickými metodami využívaných v kriminalistice. Součástí této práce je i praktická část, která vysvětluje kriminalistickou fotografickou dokumentaci v praxi.

KLÍČOVÁ SLOVA

Kriminalistika, historie kriminalistické fotografie, kriminalisticko-technická dokumentace, fotografická dokumentace, kriminalistická fotografie, fotografické metody.

ANNOTATION

Photographic documentation in criminology is one of the most important forensic techniques that helps to obtain a relatively accurate idea of the state of the event even for those who were not personally present at the scene of the criminally relevant event. This thesis deals with the history and development of photographic documentation in criminology. It proceeds from informations obtained by reading professional literature, consultations with a forensic technician and personal experiences. It introduces the legal regulation of photographic documentation, types of forensic photographs and special photographic methods used in criminology. Part of this work is also a practical part that explains forensic photographic documentation in practice.

KEYWORDS Forensic science, history of forensic photography, forensic-technical documentation, photographic documentation, forensic photography, photographic methods.

OBSAH

ÚVOD.....	7
1. STRUČNÝ POJEM PŘEDMĚTU KRIMINALISTIKY	9
2. VÝZNAM KRIMINALISTICKO - TECHNICKÉ DOKUMENTACE	12
2.1. Zásady a formy kriminalisticko-technické dokumentace	12
2.2 Fotografie v kriminalisticko-technické dokumentaci.....	13
2.2.1 Historie a vývoj kriminalistické fotografie.....	15
2.2.2 Právní úprava fotografické dokumentace	24
2.2.3 Přejchod na digitální fotografie	27
2.2.4 Výhody a nevýhody digitální fotografie.....	29
3. ZÁKLADNÍ DRUHY DOKUMENTAČNÍCH FOTOGRAFIÍ	31
3.1 Orientační fotografie	31
3.2 Celková situační fotografie	32
3.3 Polodetailní fotografie	33
3.4 Detailní fotografie	34
3.5 Celková přehledná fotografie.....	36
3.6 Speciální fotografie místa činu.....	36
4. SPECIÁLNÍ KRIMINALISTICKÉ FOTOGRAFICKÉ METODY	38
4.1 Makrofotografie.....	38
4.2 Mikrofotografie	39
4.3 Fotografie v neviditelném záření.....	40
4.3.1 Fotografie v infračerveném záření	41
4.3.2 Fotografie v ultrafialovém záření	42
4.3.3 Fotografie v ostatních druzích neviditelného záření	45
4.4 Fotografie při zvláštních způsobech osvětlení	48
5. PRAKTICKÁ ČÁST	51

ZÁVĚR	56
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	57
SEZNAM OBRÁZKŮ	60
SEZNAM PŘÍLOH.....	61

ÚVOD

Kriminalistika je samostatný vědní odbor, jehož funkcí je zkoumání a objasňování zákonitostí vzniku či zániku kriminalistických stop a jiných důkazů upotřebitelných při soudních řízeních. Jejím účelem je kriminalistické stopy vyhledat, zajistit, následně zkoumat a na základě výsledku získaných informací odhalovat pachatele trestných činů, čímž chrání a předchází protiprávní činnosti ve společnosti. Podstatnou součástí této vědní disciplíny je dokumentace jednotlivých fází a výsledků nejrůznějších procesů. Kriminalistická dokumentace je součástí komplexního spisu, který by měl umožnit každému vytvoření si jasné představy o kriminalisticky relevantních událostech a to i u subjektů, které u těchto událostí přítomny nebyly. Jednou z těchto metod je i fotografická dokumentace v kriminalistice, kterou jsem si zvolil jako téma mé bakalářské práce.

Již po nástupu k Policii České republiky jsem byl zařazen na Obvodní oddělení Policie ČR a se zájmem jsem sledoval činnost kolegů ze Služby kriminální policie a vyšetřování při úkonech na místě činu, zejména činnost kriminalistického technika. Snažil jsem se být nápomocen při vyhledávání, zajišťování a dokumentování kriminalistických stop. Brzy jsem pochopil, že je to velice zajímavá činnost, avšak je složitá, náročná, vyžadující odborné znalosti a dovednosti. Z odborné přípravy jsem věděl, že ohledání místa činu se řadí mezi bezodkladné a neopakovatelné úkony, ale až v policejní praxi jsem si uvědomil, jak důležité je precizní provedení tohoto úkonu s ohledem na další vývoj vyšetřování. Pro rozšíření a získání odborných znalostí a dovedností jsem se přihlásil a následně absolvoval kurz kriminalistického technika v Policejním školícím zařízení Pardubice - Čeperka. V současné době jsem zařazen na Oddělení obecné kriminality u Služby kriminální policie a vyšetřování v Písku.

Bakalářskou práci na téma "Fotografická dokumentace v kriminalistice", s ohledem na skutečnost obsahu řady náročných metod a technik, jsem se snažil zpracovat takovým způsobem, aby i pro případné další jedince, které toto téma bude zajímat, byla srozumitelná. V úvodu práce se zabývám obecným vysvětlením pojmů na téma kriminalistika, význam kriminalisticko-technické dokumentace, historie kriminalistické fotografie a právní úpravy fotografické

dokumentace. Po té popisují základní druhy dokumentačních fotografií jejich zásady, význam a speciální kriminalistické fotografické metody. Na závěr uvádím kriminalistický příklad s přílohou zpracované fotografické dokumentace z praxe.

Celá bakalářská práce je průběžně provázena fotografickou dokumentací, která napomáhá k lepší orientaci a porozumění této problematice.

1. STRUČNÝ POJEM PŘEDMĚTU KRIMINALISTIKY

Od počátku lidské společnosti se našli jedinci, kteří se rozhodli, že nebudou dodržovat společností nastavená pravidla a tyto budou ve vlastním zájmu porušovat. Již v raných dobách lze zaznamenat snahu najít způsob ochrany proti společnosti nebezpečnému jednání. Tomu ovšem bránila, mimo jiné, malá úroveň poznání rozvoje přírodních zákonů, která vedla k velmi omezené možnosti dokazování protispolečenskému jednání. Za jednu z nejstarších metod důkazního prostředku lze považovat výpověď podezřelého. Význam výpovědi byl ale mnohdy zveličován a někdy byla výpověď dokonce vynucována, významné místo při tomto primitivním až drastickém dokazování zaujímal tortura a ordály. *Boj s trestnou činností stál ovšem stranou zájmu přírodních, společenských a technických věd. Měl-li být jejich poznatkový a metodologický potenciál efektivně využit, bylo zapotřebí soustavně sledovat jejich rozvoj, vybrat ty vědecké informace, které jsou použitelné pro odhalování a dokazování trestných činů, transformovat je do vhodné podoby a na jejich základě vytvářet originální teorie a metody, určené speciálně pro efektivní potírání kriminality. Tohoto úkolu se ujala nová vědní disciplína – kriminalistika.*¹

V moderní civilizaci totiž kriminalita ohrožuje základní lidská práva a hodnoty, mezi které patří život, zdraví, právo a svoboda. Je třeba uvést, že pojem kriminalistika je chápán celosvětově odlišně a do současné doby nelze kriminalistiku definovat jednotným pojmem. Kriminalistika je v některých zemích vedena jako věda technická nebo právní, v jiných částí světa je součástí trestního práva. Dříve byla kriminalistika definována jako pomocná věda trestního práva. Až s dynamickým rozvojem přírodních i technických věd v druhé polovině 19. století, se kriminalistika začala výrazně vyvíjet a díky tomu je kriminalistika v posledních desetiletích definována jako samostatná věda. Kriminalistika má specifický předmět zkoumání, kterým se nezabývá žádná jiná vědní disciplína. Objekt zájmu kriminalistiky je natolik významný, že je společensky žádoucí mu věnovat samostatnou kapitolu. Kriminalistika má rozsáhlou poznatkovou bázi, která je vnitřně strukturovaná a uspořádaná do

¹MUSIL, Jan. *Kriminalistika*. Praha: Naše vojsko, 1994. ISBN 80-206-0423-5. s. 9

celistvého systému, má vlastní metodologii a disponuje institucionální základnou v podobě výzkumných ústavů, laboratoří, odborných škol a časopisů.

Současné pojmové vyjádření české, respektive československé vědy nazvané kriminalistika, je následující:

Kriminalistika je samostatný vědní odbor, který zkoumá a objasňuje zákonitosti vzniku, zániku, vyhledávání, zajišťování, zkoumání a využívání kriminalistických stop, jiných soudních důkazů a kriminalisticky významných skutečností a vypracovává - podle potřeb trestního zákona a trestního řádu – metody, postupy, prostředky a operace v zájmu úspěšného odhalování, vyšetřování a předcházení trestné činnosti.²

Kriminalistika má výrazně interdisciplinární povahu, využívá prvky technických a přírodních věd, především biologie, chemie, fyziky, mechaniky či antropologie. Svým zaměřením patří kriminalistika mezi vědy společenské. Velmi blízký vztah má k vědám právním - trestnímu právu hmotnému i procesnímu, správnímu právu. Od svého vzniku je kriminalistika spojována s kriminologií a také má vztah k vědním disciplínám například k soudnímu lékařství, forenzní psychologii, molekulární genetice a dalším.³

Na základě vývoje specifického předmětu kriminalistické vědy tvoří okruhy zákonitostí objektivního světa:

- *zákonitosti vzniku, trvání a zániku kriminalisticky relevantních informací*
- *zákonitosti vyhledávání, fixace a shromažďování kriminalisticky relevantních informací*
- *zákonitosti vydělování kriminalisticky relevantních informací z jejich hmotného nositele nebo specifického prostředí*

² NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium*. Praha: Abook, 2018. ISBN 978-80-906974-1-6. s. 52

³ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická taktika*. 2., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. ISBN 978-80-7380-095-6.

- *zákonitosti vzniku, analýzy, interpretace, hodnocení a využívání kriminalisticko relevantních informací v zájmu rychlého, úplného a objektivního odhalování, vyšetřování a prevence trestných činů.*⁴

Kriminalistika vznikla pro potřeby boje se zločinem. Pachatelé trestných činů se snaží neustále zdokonalovat postupy a metody při uskutečňování trestné činnosti. Stejně tak i kriminalistika se musí snažit maximálně využívat a vypracovávat nové efektivní metody, využívat a zdokonalovat nové poznatky z vědy a techniky a tím efektivně nadále potírat kriminalitu a chránit společnost.

⁴ NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium*. Praha: Abook, 2018. ISBN 978-80-906974-1-6.

2. VÝZNAM KRIMINALISTICKO - TECHNICKÉ DOKUMENTACE

V procesu odhalování a vyšetřování trestných činů jsou na místě činu zjišťovány a zajišťovány důležité informace ve formě kriminalistických stop nebo kriminalisticky relevantních událostí. Takto získané informace mohou nejenom přispět k odhalení pachatele trestného činu, ale mají i důkazní hodnotu. Aby takto získané informace mohly být použity v dalších fázích trestního řízení, musí být náležitě zajištěny a zadokumentovány. Z tohoto důvodu vznikla speciální metoda kriminalistické techniky s názvem kriminalisticko-technická dokumentace.

Kriminalisticko – technická dokumentace je vědní obor kriminalistické techniky zabývající se zkoumáním zákonitostí dokumentování kriminalisticky relevantních událostí a vypracovávání metod a prostředků pro potřeby kriminalistické praktické činnosti.⁵

Hlavním významem kriminalisticko - technické dokumentace je reprodukovatelnost. Subjekt, který na místě kriminalisticky relevantní události nebyl přítomen a byla mu předložena kriminalistická dokumentace, by měl na jejím podkladu získat relativně přesnou představu o stavu události. Vzhledem k tomu, že kriminalistice-technická dokumentace tvoří ucelený komplexní materiál, je velmi důležité, aby byla zpracována úplně, kvalitně, objektivně a srozumitelně.

2.1. Zásady a formy kriminalisticko-technické dokumentace

Kriminalistická dokumentace musí splňovat tato zásady:

- *věrně a plasticky zobrazit skutečnou materiální situaci místa kriminalisticky relevantní události*
- *umožnit názornou představu všech zadokumentovaných událostí situace subjektům, které budou dokumentaci později využívat*

⁵ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1. s. 406

- umožnit obnovení a zajišťovat shodnost obnovené situace se situací původní v případech, kdy je nutno situaci obnovit
- poskytnout obraz o průběhu a výsledku prováděných úkonů a činností v čase, prostoru a v daných podmínkách
- vlastní dokumentace musí fixovat metody, způsoby a prostředky prováděných úkonů⁶

Vzhledem k tomu, že existuje více druhů vyšetřovacích úkonů, logicky vznikly i různé formy kriminalistické dokumentace, mezi které řadíme:

- protokol
- fotografická dokumentace
- topografická dokumentace
- filmový záznam
- videodokumentace a magnetofonový záznam
- zajištění věcí in natura
- technický znalecký posudek
- speciální způsoby fixace

2.2 Fotografie v kriminalisticko-technické dokumentaci

Fotografie, která je pořizována a využívána v kriminalistice, se nazývá kriminalistická fotografie. Kriminalistickou fotografii řadíme do skupiny obrazové dokumentace, do které ještě spadá videodokumentace a filmový záznam, který se ovšem pro svou náročnost na zpracování a pracnost v současnosti pořizuje spíše výjimečně.

Z laického hlediska by se mohlo zdát, že pořízení kriminalistické fotografie není nic složitého, s dnešními moderními fotografickými přístroji stačí nastavit automat a poté pouze zmáčkne spoušť. To je ovšem velký omyl. Orgány činné v trestním řízení, které fotografie pořizují, kriminalistický technik kriminální policie

⁶CHMELÍK, Jan. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. ISBN 80-86898-42-3. s. 303

a vyšetřování, nebo kriminalistický expert, musí nejenom rozumět fotografické technice, ale také musí znát zásady a pravidla, jak správně fotografie vyhotovit.

Jedna ze stěžejních a nejdůležitějších forem obrazové dokumentace je právě fotodokumentace. Jejím hlavním úkolem je nejenom trvalá fixace objektivní informace zjištěné při spáchání trestného činu, ale také fixace průběhu jednotlivých fází kriminalistických metod. Poskytuje nezkrácené, tedy objektivní údaje, ze kterých je následně možné vytvořit jasnou představu o kriminalisticky relevantní skutečnosti. Taktéž je důležité zmínit, že fixací předmětu zájmu v podobě fotodokumentace nedojde k jeho porušení nebo poškození, fotodokumentace je tudíž metodou neinvazivní. Použití kriminalistické fotografie můžeme rozdělit jako:

- fotografii místa činu
- fotografie živých osob, mrtvol a věcí
- fotografii při vyšetřovacích úkonech⁷

Podle názorů odborníků lze také kriminalistickou fotografii dělit na dokumentační kriminalistickou fotografii a speciální druhy kriminalistické fotografie.

Kriminalistickou fotografii nelze chápat jen jako pomocný materiál dokumentační protokolace. Protokol, plánec nebo náčrtek, je zpracováván písemnou formou a je logické, že každý subjekt, který jej vyhotoví, má jiný slohový styl. Lze konstatovat, že pokud dáme vypracovat protokol o ohledání místa činu deseti různým osobám, tak budeme poté pročítat deset odlišných protokolů, byť o stejné události. Naproti tomu, při dodržení všech pravidel k pořízení kvalitní kriminalistické fotografie, získáme deset stejných obrazových záznamů, které budou objektivní a nebudou zkresleny.

Další nespornou jedinečností u kriminalistické fotografie je její využití u zjištěných a zajištěných kriminalistických stop, například daktyloskopických. Dominantní postavení kriminalistická fotografie zastává při snímcích živých osob a mrtvol, jedná se například o třídílnou kriminalistickou fotografii nebo snímek

⁷ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1.

mrtvoly pro identifikační účely, který není možné nahradit žádnou jinou metodou kriminalistické dokumentace. Kriminalistická dokumentace se využívá i při procesních úkonech, při ohledání, rekognici, rekonstrukci, vyšetřovacím pokusu a prověrce na místě činu.⁸

Další kriminalistické fotografické metody se využívají při kriminalisticko-technických a expertizních zkoumáních. Tyto metody pomáhají zjistit skutečnosti, které jsou nad hranicí pozorovatelnosti lidským okem. Do těchto kriminalistických metod řadíme zejména makrofotografii, mikrofotografii, fotografie v různých druzích neviditelného záření, fotografie při zvláštních způsobech osvětlení a další. Těmto metodám se budu věnovat v následujících kapitolách.

2.2.1 Historie a vývoj kriminalistické fotografie

V 18. a 19. století začal být inkviziční model dokazování trestné činnosti pachatelů postupně nahrazován takzvaným reformním kontinentálním procesem. Začalo docházet ke společenským změnám, které přinesly zásadní reformy v oblasti trestního práva, byla zakázána tortura i jiné formy nátlaku na podezřelého. Zavedení těchto změn vedlo k nárůstu zločinnosti a velmi rychlým tempem přibývaly zločiny v podobě loupežných přepadení, vydírání, prostituce a vražd. Výhodiskem, jak proti této narůstající zločinnosti dále bojovat a potírat ji, bylo vytvořit orgány policie a justice, které budou vybavené takovými nástroji, se kterými by se dalo proti zločinnosti úspěšně bojovat.

Z těchto důvodů byla v roce 1810 v Paříži Eugénem Franciosem Vidocqem založena instituce, která byla pojmenována Sureté a tato je považována za nejstarší kriminální policii na světě. Vidocq vedl dobrodružný život a v té době již měl za sebou pestrou kariéru zločince. Pracoval v nejrůznějších zaměstnáních a dvakrát byl odsouzen a uvězněn, nicméně ze žaláře se mu vždy podařilo uprchnout. Naposledy utekl ze žaláře na potřetí. Po úspěšném útěku se usadil inkognito v Paříži a živil se jako obchodník po dobu deseti let. Bývalí kriminální

⁸ MUSIL, Jan, Zdeněk KONRÁD a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika*. 2., přeprac. a dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2004. Beckovy mezioborové učebnice. ISBN 80-7179-878-9.

společníci z podsvětí však Vidocqa poznali a začali mu vyhrožovat, že jej udají na policii. Vidocq po tomto zjištění dospěl k rozhodnutí, které mu změnilo celý život. Dobrovolně a sám se přihlásil na policejní prefektuře v Paříži a na základě svých kriminálních zkušeností, znalosti světa zločinu a zločinců, učinil policii nabídku, která spočívala ve vytvoření speciální jednotky k potírání zločinu. Nabídl své zkušenosti z kriminálního prostředí a to za podmínky, že mu bude prominut zbytek trestu a nenastoupí zpět do vězení. Šéf tehdejší policie, vzhledem ke svému dosavadnímu neúspěchu při potírání zločinu souhlasil a Vidocqovu nabídku přijal.

Obrázek č. 1: Eugène Francios Vidocq⁹

Vidocq ihned po nástupu na policii vytvořil jednotku, která byla složena z řad bývalých trestanců. Pod různými převleky pronikli do podsvětí a začali získávat informace v hospodách, tajných úkrytech a ve vězení. Vidocq měl totiž oproti policii několik výhod. Důvěrně znal svět zločinu, stejně tak i jeho členy. Věděl o jejich metodách a zvyklostech. Mezi jeho velké přednosti patřila nesmírná trpělivost, mistrovské umění postřehu při pozorování osob, věcí i dějů, k čemuž

⁹Obrázek č. 1: Eugène Francios Vidocq. Zdroj:

https://www.google.cz/search?q=Eug%C3%A9nem+Franciosem+Vidocqem&source=lnms&tbm=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiF6sfApNL1AhUESuUKHfoVCEAQ_AUoAnoECAEQBA&biw=1366&bih=596&dpr=1

mu napomáhala jeho nebývalá fotografická paměť.¹⁰ Aby neztratil kontakt s prostředím zločinem, osobně se účastnil zásahů proti zločincům a vytvořil archiv, v němž si pečlivě vedl záznamy o zločincích, jejich vzhledu a pracovních metodách. Tento archiv byl veden pouze písemnou formou, jelikož fotografie nebyla v té době vynalezena. Z tohoto důvodu a také z důvodu, že Vidocq již nemohl pracovat v utajení, neboť bylo veřejně známé, že právě Vidocq je hlavní představitelem Sureté, začal Vidocq pravidelně navštěvovat věznice. Na jejich dvorech nechával kolem sebe pochodovat trestance a zvláště nově přijaté, aby si zapamatoval jejich podobu. Později při jejich propuštění na svobodu je mohl identifikovat. Zároveň tak trénoval svou fotografickou paměť. Takzvaná metoda „parády“ jak se pochodování a pozorování trestanců nazývala, patřila mezi jednu z nejrozšířenějších metod a ačkoliv neměla takový efekt, jak se původně předpokládalo, byla využívána v USA až do roku 1953. Metoda „parády“ byla vytlačena na základě objevu fotografie.¹¹

Rok 1838 se považujeme jako rok vynálezu fotografie. Fotografie byla nazývána podle svého vynálezce L.J.M. Daguerra – daguerrotypií. Přínos vynálezu pro kriminalistiku byl způsob zaznamenání osob a věcí, negativem malá citlivost ke světlu a velmi vysoká cena jednoho snímku. Nejstarším příkladem využití fotografického snímkování zločinců jsou snímky od roku 1834, vězňů v belgické věznici, které se ovšem pořizovaly poněkud nahodile, ale pro policejní účely se staly později podmětem k zakládání rozsáhlých fotoalb zločinců na celém světě.

Pro lepší přehlednost a detailnější popis zločinců, byli zadrženi pachatelé fotografováni s předmětem jejich zájmů a v oblečení, které měli při spáchání trestného činu, účelem byla identifikace pro zúčastněné svědky. Pachatelé zjistili, že pořizování jejich fotografií není v jejich zájmu a začali se při fotografování své osoby bránit. Odpor zločinců byl natolik prudký, že docházelo ke konfliktům a nezřídka museli být k pořizení fotografie donuceni násilím. Fotografie pachatele byla pořizena z čelního pohledu, přičemž bylo žádoucí zachytit veškeré detaily a charakteristické znaky pachatele na jednom snímku,

¹⁰ INNES, Brian. *Stopy zločinu: dobrodružství kriminalistiky : [fascinující svět vědy, která pomohla vyřešit více než 100 kriminalistických případů]*. Praha: Svojtka & Co., 2001. ISBN 80-7237-389-7.

¹¹ THORWALD, Jürgen. *Století detektivů: cesta a dobrodružství kriminalistiky*. Přeložil Jan MATIÁŠEK. Praha: Orbis, 1967. Orbis.

zejména z důvodu vysoké pořizovací ceny fotografie. Zločinci začali měnit svůj vizuální vzhled pomocí jiných účesů, oholení vousů. Používali krycí jména, aby nebyla jejich pravá totožnost odhalena a nebyl jim uložen vyšší trest pro recidivu. Z tohoto důvodu nepřibýval jen počet zločinců, ale také se neustále zvyšoval počet karet fotografovaných pachatelů. Proto byla potřeba zdokonalit techniku za účelem lepší identifikace pachatele z pořízené fotografie. Na to zareagoval osnabrücký fotograf Klein, který přišel s poznatkem, že tvar lidského ucha zůstává neměnný během přibývajících let. Na tomto poznatku vznikla metoda, kdy za záda pachatele bylo přiloženo zrcadlo v určitém úhlu tak, aby snímek zachytil nejen tvář, ale i profil zachycený v odrazu zrcadla. Tato nová metoda nebyla tak funkční, jak se tehdy předpokládalo. I nadále docházelo k navyšování počtu karet zločinců, stále nebylo možno individuálně identifikovat zločince podle těchto karet.

Dne 15. března roku 1879 nastoupil na policejní prefekturu ve věku 26 let pomocný písař Louis Alphonse Bertillon. Na tuto pozici se dostal na základě protekce svého otce, který byl známým francouzským antropologem a disponoval mnoha vlivnými kontakty. Pracovní náplní Bertillona bylo vyplňování evidenčních karet zločinců jejich popisem, která se prakticky vůbec nevyužívala, jelikož popisy byly u všech zločinců téměř shodné. Bertillon pochopil, že jeho práce postrádá smysl a rozhodl se využít částečných znalostí získaných od svého otce z profese antropologa. Rozhodl se k zavedení kartotéky zločinců podle měření různých částí jejich těla. Vypracoval systém registrace kartotéky zločinců, který umožňoval velmi rychlé vyhledání požadovaných údajů. Aby svou metodu nejdříve ověřil, navštěvoval v době svého volna pařížskou věznici La Santé, kde prováděl poměrování 14 tělesných proporcí vězňů. Při této činnosti se stával terčem posměšků a urážek nejen ze strany vězňů, ale i ze strany vězeňského personálu a policejních kolegů.¹²

¹² <https://kriminalistika.eu/muzeumzla/bertilon/bertilon.html>

Obrázek č. 2: Louis Alphonse Bertillon¹³

Po pár měsících podal Bertillon písemný návrh na zavedení identifikační metody do policejní praxe. Nová metoda spočívala v měření jedenácti tělesných proporcí těla zločinců a zároveň registračního systému zločinců. Tento písemný návrh zaslal policejnímu prefektovi Louisi Andrieuxovi. Na jeho žádost policejní prefekt ze začátku nereagoval, ale Bertillon se nevzdával a žádost posílal opakovaně. Když konečně policejní prefekt souhlasil, aby mu Bertillon osobně vysvětlil principy své identifikační metody, dopadlo toto vysvětlení katastrofálně. Bertillon totiž trpěl častými migrénami, krvácením z nosu a zažívacími problémy. Byl velice nervozní a nutno dodat, že neměl ani dostatečné vzdělání. Proto před policejním prefektem nedokázal srozumitelně a přesvědčivě zdůvodnit svůj návrh a ani novou metodu. Nejenže nedokázal své myšlenky jasně formulovat, i jeho slovní projev v běžné komunikaci byl více než žalostný. Stejný byl výsledek pohovoru u policejního prefekta, který rozhořčeně vzkázal Bertillonovu otci, že jestliže se jeho syn bude zabývat věcmi nad rámec jeho služebních povinností, bude z policejních služeb propuštěn. Otec Bertillona byl totiž přesvědčen o správnosti synovy metody měření a byl přesvědčen, že tato metoda je využitelná v policejní praxi a proto využíval svých vlivných kontaktů k intervenci u

¹³Obrázek č. 2 Louis Alphonse Bertillon. Zdroj: https://www.researchgate.net/figure/Anthropometry-card-of-Alphonse-Bertillon-who-originated-the-criminal-identification_fig5_282008384

policejního prefekta. Stanovisko prefekta Andrieuxe k Bertillonovu návrhu se však ani přes tyto intervence nezměnilo.¹⁴

V roce 1882 nastoupil k pařížské policejní prefektuře nový policejní prefekt Jean Camecasse a umožnil Bertillonovi, aby svou metodu vyzkoušel v praxi. Je nutno uvést, že toto rozhodnutí neučinil ze svého vlastního rozhodnutí, ale pod nátlakem významného pařížského obhájce Edgara Damangea, který prefektovi sdělil, že v případě odmítnutí antropometrie by mohl ztratit pověst „podporovatele nových metod při potírání zločinu.“ Není náhodou, že Edgar Damange byl velmi dobrým přítelem otce Bertillona. Policejní prefekt, aby se zbavil této politicky zneužitelné pohružky, určil Bertillonovi tříměsíční lhůtu k vyzkoušení jeho metody a přidělil mu dva pomocníky. Stanovil mu podmínku, že zatčený zločinec nesmí být identifikován žádným jiným způsobem, než antropometrií. I přesto, že byla velmi malá pravděpodobnost úspěchu, v takto stanovené lhůtě změřit dvakrát stejného zločince, pustil se Bertillon do práce a protože nevěřil přiděleným pomocníkům, zapojil do práce svou manželku.

Po usilovné a systematické práci se devět dní před vypršením tříměsíční lhůty od policejního prefekta Camecasse dostavil dne 20. února roku 1883 kýžený výsledek. Ten den krátce před koncem pracovní doby byl před Bertillona předveden zatčený muž, který uváděl, že se jmenuje Dupont. Vzhledem ke skutečnosti, že to byl již šestý člověk, který ten den uvedl příjmení Dupont (ve Francii bylo toto příjmení stejně běžné, jako je v České republice příjmení Novák), Bertillon neváhal a okamžitě u zadrženého provedl měření. Zadrženému změřil délku a šířku hlavy, prostředníček a malíček. V této době již Bertillon disponoval měrnými kartami zločinců, kterých bylo 1.800 kusů a na základě svého registračního systému mohl ve velmi krátké době provést porovnání s naměřenými hodnotami s hodnotami již evidovaných na evidenčních kartách. Po porovnání hodnot vyplynulo najevo, že stejné hodnoty naměřené u údajného Duponta, byly již naměřeny a zaevidovány dne 15. prosince 1882 u osoby jménem Martin a to pro krádež prázdných láhví. Po tomto zjištění se zatčený

¹⁴ THORWALD, Jürgen. Století detektivů: cesta a dobrodružství kriminalistiky. Přeložil Jan MATIÁŠEK. Praha: Orbis, 1967. Orbis.

Martin alias Dupont přiznal ke svému pravému jménu a stal se tak prvním zločincem, který byl identifikován na základě metody antropometrie.

Bertillon dostal od policejního prefekta uznání v podobě prodloužení zkušební lhůty na neurčito. Bertillon pokračoval ve své práci, ale stále nebyl spokojen s fotografiemi a popisy osob do svých karet. Hledal možnost, jak identifikovat pachatele na základě znaků v jeho obličejí, která by vedla k rychlejší a přesnější identifikaci. Na základě svých studií dospěl Bertillon k závěru, že nejvhodnější pro takovou identifikaci zločince bude fotografie z profilu obličeje. V roce 1888 dne 1. února byla oficiálně zřízena policejní identifikační služba, v jejímž čele stanul právě Bertillon a ještě tento rok včlenil do této služby fotografický ateliér. Rozhodl se přeškolit policejní fotografy, kteří do té doby přistupovali k fotografování zločinců jako k uměleckému dílu, na kriminalistické techniky, jež budou fotografovat zločince ze dvou pohledů. Určil jasná pravidla při pořizování fotografie. Rozhodl, že fotografie čelního pohledu a profilu osoby bude pořizována vždy ze stejné vzdálenosti a při stejném osvětlení. Také stanovil zásady pro fotografování místa činu. Na základě zkušeností z doby po svém nástupu na policejní prefekturu si byl vědom, že fotografie bude rozhodně přesnější, než jakýkoliv popis vytvořený policejním úředníkem. Zavedl metrické fotografie s mřížkou, aby se daly vypočítat rozměry místa činu. Určil, že fotografický aparát se bude používat na vysokém stativu, který bude namířen svisle dolů a tím bude možno pořídit snímek místa činu z ptačí perspektivy. Významným vynálezem Bertillona, byla speciální otočná židle, která umožňovala pořízení fotografie obličeje dle pravidel, které sám určil. Tato metoda byla později rozšířena a doplněna třetím snímkem, tříčtvrtečním profilem zleva a vznikla tak třídílná kriminalistická fotografie, která je užívána dodnes. Všechny své metody a technické zásady při pořízení kriminalistické fotografie precizně popsal ve své brožuře vydané v roce 1890 pod názvem „ La photographie judiciaire.“¹⁵

¹⁵ THORWALD, Jürgen. *Století detektivů: cesta a dobrodružství kriminalistiky*. Přeložil Jan MATIÁŠEK. Praha: Orbis, 1967. Orbis.

Obrázek č. 3: Speciální otočná židle¹⁶

Louis Alphonse Bertillon, jako první na světě, vypracoval použitelnou metodu individuální identifikace zločinců, postavenou na vědeckém základě poměřování jednotlivých částí těla. Stal se průkopníkem kriminalistické fotografie a taktéž se stal prvním zakladatelem kriminalisticko – technické laboratoře na světě.

Česká kriminalistická fotografie měla vynikající pověst. V roce 1895 byla založena fotografická sbírka, která dosahovala takové kvality, že byla navštěvována kriminalisty ostatních zemí a to nejen v rámci různých školení. Česká fotografická sbírka byla významná tím, že byla rozdělena do dvou částí. První část obsahovala jmenný seznam pachatelů, který byl seřazen abecedně a druhá část se řadila podle specializace pachatelů. Snímky pachatelů byly na zadní straně opatřeny popisem osoby, specializací a datem, kdy byla fotografie vyhotovena. Ke správnému postupu vyhotovení kriminalistické fotografie sloužila

¹⁶Obrázek č. 3 Speciální otočná židle. Zdroj:

https://criminocorpus.org/media/filer_public_thumbnails/filer_public/2013/10/25/repro_chaise_de_prise_de_vue_bertillon_1.jpg__1000x700_q85_crop_subsampling-2_upscale.png

příručka s názvem „ Davidův rádce ve fotografování“, ve které byli mimo jiné uvedeny i tyto zásady pro pořizování fotografií:

- osoba měla být fotografována v oděvu, ve kterém spáchala trestný čin, přičemž třetí z fotografií měla být s pokrývkou hlavy případně s brýlemi
- při zpracování fotografií se používalo ortochromatických desek a bílého lesklého papíru a fotografie nesměly být retušovány
- snímek měl být pořízen co nejdříve od zadržení osoby, aby byl zachován obvyklý účes, zvláště u žen
- při fotografování pravého profilu mělo být odhalené ucho
- patřičná pozornost měla být věnována i popisu osoby¹⁷

Obrázek č. 4: Davidův rádce ve fotografování¹⁸

¹⁷ STRAUS, Jiří. Dějiny československé kriminalistiky slovem i obrazem: (do roku 1939). Praha: Police History, 2003. ISBN 80-86477-18-5 s. 122

¹⁸ Obrázek č. 4 Davidův rádce ve fotografování. Zdroj: <https://www.antikvariathohumin.cz/cz/knihy/hobby/foto-film/35499-daviduv-radce-ve-fotografovani-1926.html>

Jak vyplývá ze zápisu strážníka Antonína Fridricha, první fotografie pachatele trestného činu byla pořízena dne 14. října 1895 v Bartolomějské ulici č. p. 4 v Praze, kde byl vyfotografován zloděj Josef Štefl. Tento snímek se bohužel nedochoval. Fotografie sloužila z počátku pouze jako portrétní identifikace. Až kolem roku 1900 začala být fotografie využívána při způsobech vyšetřování, jako jsou rekonstrukce místa činu, dokumentace místa činu a další.

2.2.2 Právní úprava fotografické dokumentace

Dokumentovat kriminalisticky relevantní situace je povinný úkon, vyplývající přímo ze zákonů. Orgány činné v trestním řízení při aplikaci úkonů na místě činu musí dbát na to, aby tyto úkony byli v souladu s adekvátními právními předpisy, případně taktéž s interními akty řízení.

Nejvýznamnějším právním aktem, který určuje formu a způsob, jak má být vedena dokumentace kriminalisticky relevantní události, je zároveň právním aktem závazným po celou dobu řízení pro všechny orgány činné v trestním řízení. Jedná se o trestní řád zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen "trestní řád"). Stěžejním ustanovením tohoto zákona je § 55 odst. 1 až 5. Tento paragraf specifikuje procesní náležitosti protokolace a to včetně úkonů, které musí být v jejím průběhu dodrženy. Rovněž ukládá povinnost pořízení každého úkonu dokumentace trestního řízení, pokud zákon nestanovuje jinak.

§ 55 odst. 3) trestního řádu, Obecná ustanovení o sepisování protokolu mimo jiné stanoví: „V protokolu sepsaném o vyšetřovacím pokusu, o rekonstrukci a o prověrce na místě je třeba podrobně popsat okolnosti, za nichž byly tyto úkony prováděny, jakož i jejich obsah a výsledky; pokud to okolnosti případu nevyklučují, pořídí se též obrazové záznamy, náčrtky a jiné vhodné pomůcky, které se, je-li to možné, připojí k protokolu. Obdobně je potřeba postupovat i v případě provádění dalších důkazů výslovně v zákoně neupravených.“

§ 55a odst. 2) trestního řádu, Použití zvláštních prostředků při protokolaci uvádí: „Byl-li o úkonu pořízen vedle protokolu i zvukový nebo obrazový záznam, poznamená se tato okolnost v protokolu sepsaném o úkonu, v němž se vedle údajů o čase, místě a způsobu jeho provedení uvede též údaj o použitém

prostředku. Technický nosič záznamu se připojí ke spisu nebo se ve spise uvede, kde je uložen.“

O dokumentaci hovoří také § 158 odst. 3) trestního řádu „O zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, sepíše policejní orgán neprodleně záznam, ve kterém uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dověděl. Opis záznamu zašle do 48 hodin od zahájení trestního řízení státnímu zástupci. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, policejní orgán záznam sepíše po provedení potřebných neodkladných a neopakovatelných úkonů. K objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje policejní orgán potřebné podklady a nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je oprávněn, kromě úkonů uvedených v této hlavě, písm. f) pořizovat zvukové a obrazové záznamy osob, za podmínek stanovených v § 114 snímat daktyloskopické otisky, provádět osobou téhož pohlaví nebo lékařem prohlídku těla a jeho zevní měření, jestliže je to nutné ke zjištění totožnosti osoby nebo ke zjištění a zachycení stop nebo následků činu.“

Postupy, které musí být dodrženy v řízení před soudem, stanovují § 55b až § 58 trestního řádu.

Mezi další ustanovení trestního řádu mající vztah k protokolaci můžeme uvést § 113 odst. 1 trestního řádu „Ohledání se koná, mají-li být přímým pozorováním objasněny skutečnosti důležité pro trestní řízení. K ohledání se zpravidla přibere znalec.“ § 113 odst. 2 trestního řádu „ „Protokol o ohledání musí poskytovat úplný a věrný obraz předmětu ohledání; mají se proto k němu přiložit fotografie, náčrty a jiné pomůcky.“ Dále je možné zmínit § 114 trestního řádu Prohlídka těla a jiné podobné úkony, § 115 trestního řádu Prohlídka a pitva mrtvoly a její exhumace.¹⁹

¹⁹ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Ke kriminalisticko-technické činnosti Policie České republiky byl vydán Závazný pokyn policejního prezidenta č. 100/2001 ze dne 7. prosince 2001. Předmětem jeho úpravy dle článku 1 se uvádí:

(1) Tento závazný pokyn policejního prezidenta (dále jen "závazný pokyn") upravuje

a) kriminalisticko-technický a s tím spojený kriminalisticko-taktický postup policejních orgánů při vyhledání, ohledání a zajištění místa činu, předmětů a stop se zvláštním zřetelem k možnostem zkoumání zejména v oboru kriminalistika,

b) zvláštní kriminalisticko-technické, prvotní a neodkladné úkony,

c) postavení, oprávnění a povinnosti kriminalisticko-technických a znaleckých (expertizních) pracovišť Policie České republiky (dále jen "znalecké pracoviště policie") a ostatních policejních orgánů při plnění úkolů podle písmen a) a b).

(2) Pro účely řízení o přestupcích, správních deliktech a správního řízení se tento závazný pokyn použije přiměřeně.²⁰

V průběhu roku 2003 se velmi diskutovalo na téma zavádění digitálních fotografických přístrojů do kriminalisticko-technické, resp. policejní praxe. Na základě těchto diskuzí byl Kriminalistický ústav Praha pověřen zpracováním "úvodní studie" na toto téma. V závěru roku 2003 byl v Kriminalistickém ústavu Praha vytvořen materiál nazvaný jako "Využití prostředků pro obrazovou dokumentaci v digitální technologii v podmínkách Policie ČR". Na základě diskuze a připomínek kompetentních orgánů byl předložen k poradě policejního prezidenta s řediteli správ krajů Policie ČR.²¹

V roce 2004 schválil policejní prezident studii Kriminalistického ústavu Praha nazvanou „ Využití prostředků pro obrazovou dokumentaci v digitální technologii v podmínkách Policie České republiky.“ Tato studie byla označena jako základní koncepce a byla legislativně zpracována v Závazný pokyn policejního prezidenta

²⁰ Závazný pokyn policejního prezidenta č. 100/2001 Sb., ke kriminalistickotechnické činnosti Policie České republiky

²¹ <https://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/audio-video-foto/512-digitalni-fotopristroje-ano-ale-s-rozvahou-a-podle-schvalenych-principu>

č. 200/2007, kterým se změnil Závazný pokyn policejního prezidenta č. 100/2001 ke kriminalisticko-technické činnosti Police České republiky ve znění Závazného pokynu policejního prezidenta č.84/2004. Na přelomu roku 2004 – 2005 byla projednána náměstkem policejního prezidenta pro trestní řízení plk. JUDr. Jaroslavem Macháňem nezpochybnitelnost a uznávání digitální fotodokumentace v trestním řízení u Nejvyššího státního zastupitelství v Brně v rámci možnosti přikládání fotografické dokumentace ke spisu formou digitálních obrazových dat na digitálních nosičích (CD-R, DVD-R) za přesně stanovených podmínek a současně zvážit projednání otázky tzv. "elektronického spisu".²² Dne 21. ledna 2005 bylo na stránkách Krimi-info publikováno písemné stanovisko Nejvyšší státní zástupkyně Marie Benešové ve kterém se mimo jiné uvádí, že:

Nejvyšší státní zastupitelství podporuje zavádění informačních technologií

Nejvyšší státní zastupitelství podporuje iniciativy týkající se digitálního spisu

Stanovisko vedení Nejvyššího státního zastupitelství vychází z toho, že využívání digitální spisové dokumentace, včetně metody digitální fotografie, může být důležité z hlediska zjednodušení práce a zrychlení styku mezi státními zástupci a policejními orgány a v určitých vymezených oblastech i mezi těmito orgány činnými v trestním řízení a soudy²³

2.2.3 Přejchod na digitální fotografie

Téma zavedení digitálních fotografických přístrojů do kriminalisticko-technické praxe bylo velmi diskutované. Odborná stanoviska upozorňovala na mnohá úskalí, mimo jiné otázka archivace digitálních snímků, zpracovatelská kapacita pro pořizování fotografií a v neposlední řadě i možnost následné úpravy digitální fotografie. Tyto i jiná úskalí byla předmětem "úvodní studie" zpracované Kriminalistickým ústavem Praha. Po jejím schválení se zavedení metody digitální fotografie do policejní praxe řídí touto metodikou.

²²<https://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/audio-video-foto/512-digitalni-fotopristroje-ano-ale-s-rozvahou-a-podle-schvalenych-principu>

²³ <http://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/zpravodajstvi/34-info/529-digitalni-fotografie-a-elektronicky-spis-z-pohledu-nejvyssi-statni-zastupkyne>

Ve výše zmíněné studii je hlavním předmětem porovnání digitální a analogové fotografické techniky z různých hledisek.

- z hlediska konstrukce fotografických přístrojů
- z hlediska objektivu a ohniskové vzdálenosti
- fotografické přístroje z hlediska snadnosti obsluhy
- fotografické přístroje z hlediska provozně technických parametrů
- záznam skutečného optického obrazu v klasické fotografii
- cesta ke zpracování v klasické fotografii
- zpracování fotografického latentního obrazu
- časová náročnost zpracování filmů v klasické fotografii
- záznamové materiály z hlediska kvality obrazového záznamu
- záznamové materiály z hlediska ceny
- fotografie v papírové podobě z hlediska kvality obrazového záznamu
- fotografie v papírové podobě z hlediska ceny materiálu
- fotografie v papírové podobě z hlediska rychlosti zpracování
- archivace digitálních obrazových dat²⁴

Závěr této studie hovoří jasně. Do oblasti kriminalistiko-technické činnosti mohou být postupně zavedeny digitální fotografické přístroje spadající do oblasti poloprofesionální a profesionální techniky. Zavedení digitální fotografické techniky povede ke zrychlení a zefektivnění práce na místě události. Základem je rychlá komunikace, formou přenosu obrazových dat mezi místem události a odborným specializovaným pracovištěm. To vše za předpokladu, že budou přísně dodržovány zásady určující způsob manipulace s digitálními obrazovými

²⁴<https://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/audio-video-foto/512-digitalni-fotopristroje-ano-ale-s-rozvahou-a-podle-schvalenych-principu>

daty, aby bylo vždy možné jednoznačně prokázat autentičnost digitálního fotografického snímku.

Pro zavedení digitální fotografické techniky bylo nutné splnit podmínky na vybavenost pracovišť výpočetní technikou potřebných technických parametrů včetně hardwareho a softwarového vybavení, zlepšit připojení k Intranetové síti Policie ČR, zvýšit znalost policistů v oblasti práce s výpočetní technikou, proškolit policisty v oblasti práce s digitální fotografickou technikou, grafickými programy a digitálními obrazovými daty. Další podmínkou pro zavedení digitální fotografické techniky byly minimální požadavky na technické parametry soupravy digitálního fotografického přístroje.²⁵

2.2.4 Výhody a nevýhody digitální fotografie

Ze studie zpracované Kriminologickým ústavem Praha vyplývá, že nezpochybnitelnou výhodou digitální fotografie je rychlost jejího pořízení, zpracování a archivace.

Mezi hlavní výhody digitální fotografie je uváděno:

- není třeba naplnit kapacitu média pro zhotovení fotografie, není nutné tzv. dofotografovat film.
- není náchylná na citlivost na světlo a přiměřené chemické vlivy
- při absenci fotochemického procesu, je možno snímek vizualizovat ihned
- zjednodušení a zrychlení přenosu dat mezi jednotlivými pracovišti
- zefektivnění práce na místě činu

²⁵<https://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/audio-video-foto/512-digitalni-fotopristroje-ano-ale-s-rozvahou-a-podle-schvalenych-principu>

Digitální fotografie má své nevýhody, mezi které patří:

- paměťová média mají omezenou kapacitu i dobu životnosti
- při manipulaci s paměťovými médii může dojít k jejich mechanickému poškození a tím k nevratné ztrátě pořízených fotografií
- malá výdrž baterie, při delším používání je nutné mít náhradní zdroj
- citlivost přístroje na nečistoty, hlavně při výměně objektivu

Jak již bylo uvedeno, zadaná studie Kriminologickému ústavu Praha na využití prostředků pro obrazovou dokumentaci v digitální technologii v podmínkách Policie ČR, byla zpracovávána v roce 2004. Postupem doby, v souvislosti se zvyšováním kvality digitálních fotonáhod, zejména rozlišovacích schopností snímků, byly eliminovány názory, že digitální fotografie lze snadno upravit. Proto by byla v policejní praxi nepoužitelná z hlediska trestně právních norem. Pokud v současné době porovnáme výhody či nevýhody pořízení a dalšího zpracování digitální fotografie, tak můžeme říci, že rozhodnutí o přechodu na digitální fotografie bylo správné a vedlo k urychlení a zjednodušení kriminalisticko-technické resp. policejní praxe.

3. ZÁKLADNÍ DRUHY DOKUMENTAČNÍCH FOTOGRAFIÍ

Dokumentační fotografie není jen soubor libovolných snímků. Každý snímek musí splňovat všechny kladené požadavky a musí být vybírán plánovitě. Jednotlivý snímek dokumentační fotografie má svou podstatu, některý fixuje místo činu v celém jeho rozsahu, jiný zachycuje pouze jeho část. Podle rozsahu záběru se rozlišují tyto základní druhy dokumentačních fotografií:²⁶

- orientační fotografie,
- celková situační fotografie,
- polodetailní fotografie,
- detailní fotografie,
- celková přehledná,
- speciální fotografie místa činu,

3.1 Orientační fotografie

Orientační fotografie se pořizuje s cílem fixovat místo vyšetřované události s obklopujícím prostředím, aby později podle ní bylo možno jednoznačně určit místo vyšetřované události mezi jinými objekty. Tento druh fotografie tedy zobrazuje nejen místo činu, ale též jeho okolí se všemi charakteristickými orientačními body, které se nachází v jeho blízkosti. Cílem a účelem takovéto fotografie je ukázat teritoriální umístění místa činu a jeho vztah k okolnímu prostředí a terénu.²⁷ V případě, že se místo činu nachází v uzavřeném prostoru nebo ve vnitřních prostorách domu, je nezbytné zadokumentovat také okolí domu. Smyslem je znázornění, zda se jedná o dům samostatně stojící nebo řadový, zda je součástí takového domu hospodářská budova, nebo další objekty. Další zásadou orientační fotografie je zobrazení pravděpodobné příchodové

²⁶ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1

²⁷ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. Vysokoškolské učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). ISBN 80-86898-18-0. s. 448

cesty. Pokud nelze orientační fotografii pořídit běžným způsobem, je nutné zvolit pořízení snímku jako panoramatickou fotografií, případně za pomoci širokoúhlého objektivu.

Obrázek č. 5: Orientační fotografie²⁸

3.2 Celková situační fotografie

Přehledná fotografie slouží k dokumentaci celkového vzhledu místa činu, avšak bez přilehlých objektů, musí však v hlavních rysech pojmout celé místo činu. Tento druh fotografie má fixovat a reprodukovat první pohled při příchodu na místo činu, pohled na místo činu ve statické fázi jeho ohledání. Je potřeba na ní zachytit co nejzřetelnější zobrazení (fixování) všech objektů ohledání.²⁹ V případě, že nelze zaznamenat všechny potřebné detaily a objekty na místě činu na jednu fotografii, pořizují se další fotografie, které nazýváme pomocné přehledné snímky. Tyto snímky mohou být pořízeny z různých stran a směrů,

²⁸ Obrázek č. 5 Orientační fotografie. Zdroj: vlastní tvorba

²⁹ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 485

zároveň musí být dodržena podmínka, že tyto snímky fixují tentýž ústřední objekt. I v těchto případech lze využít širokoúhlý objektiv nebo panoramatickou fotografii.

Obrázek č. 6: Celková situační fotografie³⁰

3.3 Polodetailní fotografie

Hlavním cílem polodetailní fotografie je zachycení důležitých objektů, předmětů nebo souboru stop, které se nacházejí na místě činu a to vždy ve vzájemném vztahu s hlavním objektem. Ze snímků musí být jasné, kde se přesně na místě činu nacházely a musí být vyhotoveny v dostatečném měřítku. Objektů dokumentovaných polodetailní fotografií může být větší počet a zde *je potřeba si uvědomit, že námětem polodetailní fotografie jsou sice všechny důležité detaily, ale vždy pouze v prostorovém vztahu k jiným detailům nebo k ústřednímu*

³⁰ Obrázek č. 6 Celková situační fotografie. Zdroj: vlastní tvorba

objektu.³¹ Například u dopravní nehody bude na polodetailní fotografii zachyceno havarované vozidlo a oběti havárie.

Obrázek č. 7: Polodetailní fotografie ³²

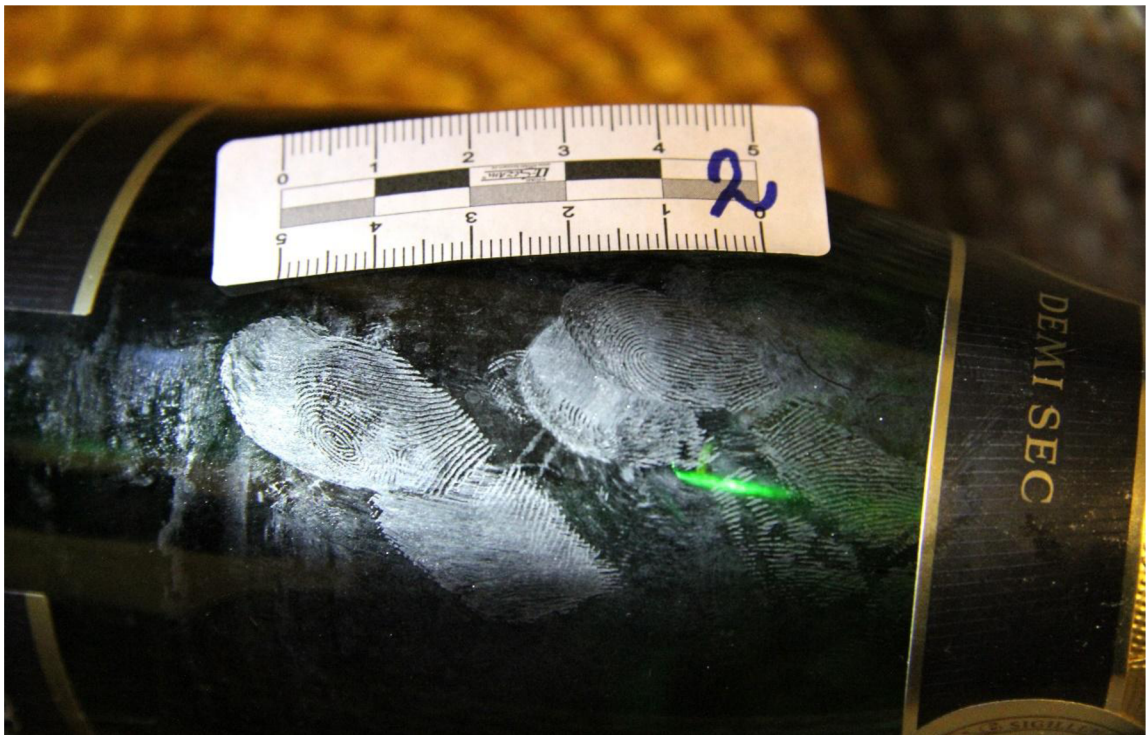
3.4 Detailní fotografie

Detailní fotografie zachycuje rozličné detaily situace na místě činu. Mohou to být věcné důkazy (například dokumenty, listiny, zbraně, nábojnice atd.), různé stopy (například stopy výstřelu, stopy obuvi, stopy od nástrojů vloupání, otisky prstů, atd.), ale i některé detaily na ústředním objektu (bodné, střelné a jiné rána na mrtvole, průraz pláště pneumatiky havarovaného vozidla atd.). Objekty na detailní fotografii se zachycují samostatně od jejich okolí. To je také hlavní rozdíl mezi touto fotografií a výše zmiňovanými druhy fotografií, které zobrazují prostorové vztahy zachycovaných objektů. Detailní fotografie fixuje nejtýpější vlastnosti daných objektů, zvláště pak jejich rozměr, tvar, strukturu, kvalitu

³¹ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1. s. 411

³² Obrázek č. 7 Polodetailní fotografie. Zdroj: vlastní tvorba

povrchu, členitost a další vlastnosti. V některých případech se doporučuje orientovat směr snímku tak aby byly dobře zachyceny jejich případné individuální znaky. Pokud nelze zadokumentovat všechny tyto znaky v jednom snímku, je potřeba zhotovit jejich větší počet. Podmínkou u pořízení detailní fotografie je fixace objektu s přiloženým měřítkem a označením čísla stopy, aby se vyloučila možnost jakéhokoliv pozdějšího znehodnocení snímku. Měřítka se přikládá k zachycovanému předmětu ve stejné výšce a dovoluje-li to situace, kolmo k předmětu. Důvodem je možnost optické deformace velikosti předmětu. *Zvláštní význam má tato dokumentace zejména v případech, kdy nelze důležitou stopu transportovat z místa činu nebo hrozí její poškození.*³³

Obrázek č. 8: Detailní fotografie³⁴

³³CHMELÍK, Jan. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. ISBN 80-86898-42-3. s. 133

³⁴ Obrázek č. 8 Detailní fotografie. Zdroj: vlastní tvorba

3.5 Celková přehledná fotografie

Celková přehledná fotografie je pořizována na závěr ohledání místa činu a zachycuje místo činu po ukončení jeho ohledání. Obsahově je v podstatě shodná s celkovou situační fotografií, s tím rozdílem, že u celkové přehledné fotografie jsou již všechny důležité objekty, předměty a stopy označeny čísly.³⁵

Obrázek č. 9: Celková přehledná fotografie³⁶

3.6 Speciální fotografie místa činu

Tyto fotografie se pořizují zejména v situacích, kdy je některým objektům a stopám potřeba věnovat zvýšenou pozornost, aby nemohla být zmařena jejich fotografická dokumentace, například při jejich opomenutí vyfotografování v určitém stadiu ohledání místa činu. Jsou to pak hlavně objekty a stopy, které mohou rychle a snadno působením vnějších vlivů změnit své charakteristické vlastnosti, může dojít k jejich zničení či poškození při jiných způsobech fixace

³⁵ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1.

³⁶ Obrázek č. 9 Celková přehledná fotografie. Zdroj: vlastní tvorba

nebo při zajišťování či přepravě. Tyto speciální fotografie místa činu se pořizují běžně dostupnou fotografickou technikou, ale fotografují se způsobem, který není v každodenní praxi zcela běžný.³⁷

Mezi speciální fotografie místa činu řadíme tyto fotografie:

- panoramatická fotografie
- lineární panoramatická fotografie
- kruhová panoramatická fotografie
- měrná fotografie

³⁷ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 486

4. SPECIÁLNÍ KRIMINALISTICKÉ FOTOGRAFICKÉ METODY

Speciální kriminalistické fotografické metody jsou dalším velmi rozsáhlým vědním oborem. Jsou to metody, jež umožňují zvýšené rozlišovací schopnosti nad hranici dosahovanou lidským okem. Tyto metody se využívají hlavně v průběhu kriminalisticko-technických a expertizních zkoumáních. *Snímky spadající do této skupiny lze charakterizovat jako soubor různých vědeckých fotografických metod, které výše uvedenou činnost dokumentují buď v jejím průběhu, nebo až její výsledek, anebo jsou nedílnou funkční složkou tohoto procesu.*³⁸ Veškeré tyto fotografické metody lze realizovat pouze ve speciálních laboratořích.

4.1 Makrofotografie

Makrofotografií nazýváme ten způsob fotografování, který umožňuje získat snímky v poměru zvětšení od 1:1 až do 25:1. Některé objekty jsou zapotřebí fotografovat tak, aby na negativu byl jejich obraz větší, než je jejich skutečná velikost. Takto vyfotografované objekty dosáhnou nejen zvětšeného obrazu, ale hlavně umožňují zvýšení rozlišovací schopnosti nad hranici dosažitelnou lidským okem. Makrofotografické snímky lze zhotovit pomocí předsádkových čoček, které se umísťují před objektiv fotoaparátu. *Přitom je potřeba dbát skutečnosti, že hloubka ostroty klesá často jen na několik milimetrů, a proto je nutno exponovat při dostatečně vysokém clonovém čísle.*³⁹ Makrofotografie se v kriminalistice využívá často. Je nepostradatelnou součástí zkoumání padělků všeho druhu, při zkoumáním ručního písma, expertízy dokumentů či pro zachycení shodných markantů při daktyloskopickém zkoumání papírných linií. Dále se využívá pro identifikaci zbraní v balistice prostřednictvím vystřelených nábojnic a střel.

³⁸ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1. s. 393

³⁹ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 489

Obrázek č. 10: Makrofotografie⁴⁰

4.2 Mikrofotografie

Jsou objekty, které mají tak jemnou strukturu nebo jsou tak drobné, že vyžadují pro své zobrazení použití mikroskopu. Mikroskopický obraz je jeho pozorovatelem vnímán subjektivně, proto je nutné každé takové pozorování opatřit objektivním dokumentem. V tomto případě se jedná o mikrofotografii, která obsahuje snímky zhotovené při zvětšení od 25 až asi 2000 násobném. Díky mikrofotografii můžeme objekty nebo details, jež by byly lidskému oku navždy skryty, trvale zachytit a zkoumat. Použití mikrofotografie v kriminalistice není tak časté jako použití makrofotografie, ale i tak zasahuje do řady expertizních oborů, kde má nenahraditelnou funkci. Její využití je možné v mechanoskopii či balistice. Nejčastěji se uplatňuje v oborech biologie a soudního lékařství. Nejvyužívanější je mikrofotografie za účelem zkoumání charakteristiky znaků lidských i živočišných tkání, vlasů a chlupů.

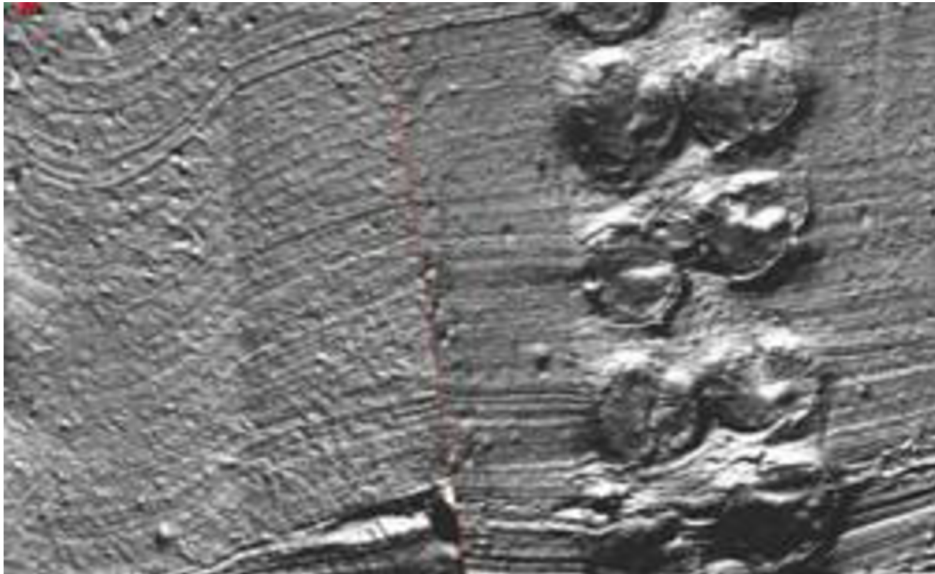
Mikrofotografie lze zhotovit dvěma způsoby:

a) pro malá zvětšení se používají fotografické komory se speciálními mikroskopickými objektivy s ohniskovou vzdáleností 10 až 120mm

⁴⁰ Obrázek č. 10 Makrofotografie. Zdroj: <http://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/technika-zkoumani/1619-mechanoskopia-v-prikladech>

b) pro velká zvětšení se spojují komory s normálními nebo fotografickými mikroskopy

Velký význam má správné a dostatečné osvětlení. *Kvalitní světelný zdroj má splňovat dvě podmínky: má poskytovat světelný tok dostatečné intenzity a současně má být svítící ploška pokud možno co nejmenší.*⁴¹

Obrázek č. 11: Mikrofotografie⁴²

4.3 Fotografie v neviditelném záření

Neviditelné záření, především infračervené, ultrafialové a rentgenové umožňují zjistit na zkoumaných objektech takové zvláštnosti, které by při zkoumání těchto objektů ve viditelném světle nemohly být vůbec zjištěny. Proto i fotografická dokumentace různých jevů v neviditelných druzích záření našla v kriminalistických zkoumáních široké uplatnění. Některé odlišné vlastnosti těchto

⁴¹ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 490

⁴² Obrázek č. 11 Mikrofotografie. Zdroj: vlastní tvorba

*záření mají následek, že i fotografická praxe při jejich aplikaci má určité zvláštnosti.*⁴³

4.3.1 Fotografie v infračerveném záření

Infračervené záření je elektromagnetické vlnění s větší vlnovou délkou. Jeho nejkratší vlnové délky se prakticky kryjí s nejdělsími vlnovými délkami viditelného světla (červená barva). Infračervené paprsky mají s ohledem na odlišnou vlnovou délku i odlišné vlastnosti od viditelného světla, zejména pronikavost. Jelikož jsou tyto paprsky pro lidské oko neviditelné, je nutno vytvořený obraz měnit na viditelný a to pomocí vhodných elektronických měničů, nebo se obraz dokumentuje fotograficky. Na takto dokumentovaný obraz je nutné použít i odlišnou techniku. Jako zdroj záření pro infračervenou fotografii je možné použít každý světelný zdroj, který zároveň vyzařuje tepelné záření. Takovým zdrojem mohou být vyhřívací infražárovky. K pořízení těchto fotografií se používají běžné i speciální přístroje, zároveň se používá speciální citlivý materiál s příslušnými filtry. Fotografie v infračerveném záření nachází v kriminalisticko-technických expertizách uplatnění všude tam, kde lze využít pronikavosti infračervených paprsků a jejich současné pohltivosti, resp. odrazivosti odlišné od viditelného světla. *Jejich vysoká pronikavost se uplatňuje zvláště v grafických expertizách dokumentů, při čtení textů překrytých buď přelepením, nebo politím inkoustem či přeškrtnutých psacími prostředky. Podmínkou úspěšného přečtení zakrytého textu je, aby překrývající prostředek byl pro infračervené paprsky prostupný a naopak, aby zjišťovaný zápis byl vyhotoven takovým psacím prostředkem, který infračervené záření v maximální míře pohlcuje, a tedy neodráží.*⁴⁴

V případech expertizy spálených a zuhelnatělých dokumentů fotografie zhotovená na infračervené desce pod vlivem černého filtru ukáže místa potišťená

⁴³ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 489

⁴⁴ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 489

či popsaná tužkou tak zřetelně, že je možné celý dokument přečíst. Na rozdíl od obyčejného snímku, kdy je na fotografii zaznamenána pouze černá plocha.

Při snímání terénu, který je zahalen mlhou nebo vysokou hladinou prachu, lze také využít vysoké pronikavosti infračerveného záření. Takové fotografie jsou nápomocné při orientačních snímcích z místa činu, přičemž vzdálenější místa jsou na běžných fotografiích nezřetelná. Infračervenou fotografií docílíme, že i nejvzdálenější místa mohou být stejně zřetelná a prokreslená, jako nejbližší předměty.

Dříve své uplatnění našlo infračervené záření i v oboru soudní balistiky. Takový snímek ukázal temné místo v okolí výstřelu způsobeném z malé vzdálenosti, a to nejen na kůži, ale i na textilu a podobně. Nepatrně spálená zrnka prachu zachycená v kůži intenzivně pohlcují infračervené záření a tvoří tak tmavou zónu na světlejším podkladě. *V dnešní době se tyto otázky řeší jinými metodami a využití infračerveného záření k těmto účelům je možné považovat za překonané.*⁴⁵

4.3.2 Fotografie v ultrafialovém záření

Ultrafialové záření je elektromagnetické vlnění, které má kratší vlnovou délku než viditelné světlo. Rozsah tohoto záření je od 5nm do 400nm. Z uvedeného rozsahu se prakticky využívá oblast v rozmezí od 200nm do 400nm. Tuto oblast můžeme dále rozdělit na tři podoblasti. Krátkovlnnou oblast s působením od 200nm do 275nm, středovlnnou oblast s působením od 275nm do 320nm a dlouhovlnnou oblast s působením od 320nm do 400nm. Ultrafialové záření je méně pronikavé než viditelné světlo, s kratšími vlnovými délkami se jeho pronikavost dále snižuje. Jako zdroj ultrafialového záření se nejčastěji používají různé výbojky, které jsou zpravidla konstruovány na bázi výboje ve rtuťových parách. Výbojky zpravidla ve svém záření mají i podíl viditelného světla, je nutné toto světlo odfiltrovat použitím vhodných filtrů.

⁴⁵ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1 s. 22

Fotografie pořizované v ultrafialovém záření jsou v kriminalistické praxi velmi rozšířené. Například ceniny jsou díky ultrafialovému záření doplněny o bezpečnostní prvek a díky tomu jsou padělky jednoduše odhaleny. Další využití ultrafialového záření je u hledání latentních otisků prstů, skvrn tělesných tekutin, nebo také u pravostí dopisů. U dopisů je na základě tohoto záření možné zjistit, zda byl dopis napsán jedním perem či přepsán.

Velmi přínosným je ultrafialové záření například u případů týrání dětí. Jelikož se ultrafialové záření absorbuje do kůže, je možné částečně zpětně obnovit viditelnost již starších modřin či kousanců.

Obrázek č. 12: Sada forezních světel Hammer Head⁴⁶

⁴⁶ Obrázek č. 12 Sada forezních světel Hammer Head. Zdroj: www.krimi-ltsystem.cz

Podle povahy reakce ozařovaných předmětů na dopadající ultrafialové záření se rozeznávají dva způsoby fotografování:

1. *Fotografování luminiscenčních jevů - fotografování luminiscence slouží k fixaci obrazu vyvolaného ozářením fotografovaného objektu ultrafialovými paprsky. Takováto fotografie má zaznamenat pouze viditelné luminiscenční záření a nikoliv ultrafialové paprsky odražené od ozářeného objektu, které jinak intenzivně působí na citlivý materiál a ruší obraz luminiscence.*⁴⁷

Obrázek č. 13: Daktyloskopická fotografie papilárních linií⁴⁸

2. *Fotografování v odražených ultrafialových paprscích - cílem takovéto fotografie je získat obraz objektu v neviditelném ultrafialovém záření. Na rozdíl od fotografování luminiscence se objekt osvětluje ultrafialovým zářením bez barevného filtru, před objektiv fotoaparátu se však vkládá vhodný filtr, který*

⁴⁷ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 490

⁴⁸ Obrázek č. 13 Daktyloskopická fotografie papilárních linií. Zdroj: www.krimi-ltsezam.cz

odfiltruje viditelné světlo. Fotoaparát, který se k těmto účelům používá, má být vybaven speciálním objektivem z taveného křemene nebo kazivce, aby nedocházelo k pohlcování ultrafialového záření normálními objektivy. Při fotografování v dlouhovlnné oblasti lze použít objektivů vyrobených z lehkých druhů skel, tj. běžných objektivů.⁴⁹

4.3.3 Fotografie v ostatních druzích neviditelného záření

Rentgenografie

Rentgenové záření je charakterizováno krátkou vlnovou délkou. Zdrojem rentgenového záření jsou rentgenové trubice, ve kterých záření vzniká po dopadu svazku elektronů. Schopnost pronikat s menším nebo větším zeslabením nejrůznějšími materiály je typickou vlastností tohoto záření. Této vlastnosti se využívá k prozařování různých objektů, což umožňuje získat strukturu těchto neprůhledných objektů. Uplatnění nachází toto záření i v kriminalisticko-technických expertizách. Zviditelnění neviditelného rentgenového záření je možné provést buď fotografickou cestou, nebo pomocí luminiscenčního stínítka obsahující látky světélkující při dopadu tohoto záření. Rentgenografický snímek má výhodu v tom, že je trvanlivý a přenosný. Od běžné fotografie se liší v zachycení stínového obrazu objektu bez zobrazení povrchové struktury. Důvodem je, že se využívá pouze záření, které prošlo objektem a nikoliv to, které je odražené či pohlcené.⁵⁰

⁴⁹ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 490

⁵⁰ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 490

Obrázek č. 14: RTG lebky v předozadní projekci s kontrastní nedeformovanou střelou⁵¹

Praktické využití rentgenového záření v kriminalistice je rozsáhlé, můžeme jmenovat například obor soudního lékařství. Pomocí rentgenového záření může dojít ke zjištění pozice střel v těle, k prokázání výskytu cizích těles v dýchacím nebo zažívacím traktu, určení druhu a míry poškození kostí nebo příčin smrti.

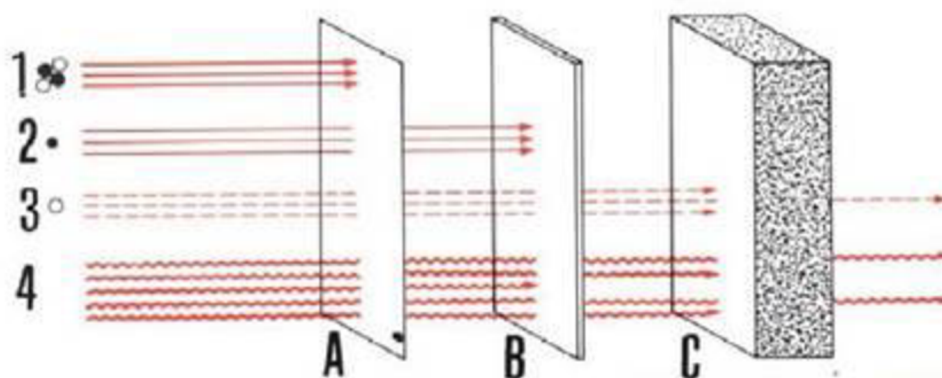
Velmi přínosné je rentgenové záření při prosvěcování podezřelých beden, balíků, předmětů denní a osobní potřeby (např. podrážka obuvi) nebo jiné cenné předměty za účelem prověření jejich obsahu, bez nutnosti invazivního zásahu. Také je významné při zkoumání padělků platidel, cenných papírů nebo obrazů, kdy může díky rentgenovému záření dojít k odhalení přemalby hodnotných uměleckých děl.⁵²

⁵¹ <https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSqALd377q6b4XCe0KMWGOAiEKLAM4rQo8nfQ&usqp=CAU>

⁵² STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1. s. 18

Gamagrafie

Gama záření se vyznačuje ještě kratší vlnovou délkou než rentgenové záření a hmotou proniká ještě více. Toto záření má obdobné vlastnosti jako rentgenové záření, proto je jeho použití v kriminalistice podobné právě tomuto záření. *Vhodný gama zářič se využije k prozáření objektu, u kterého chceme zviditelnit případné poruchy a nepravidelnosti (kovové součásti, keramické materiály apod.), a získaný stínový obraz se fotograficky nebo jinou dokumentační technikou fixuje.*⁵³ Díky větší schopnosti proniknout do zkoumaného materiálu se tato metoda používá při zkoumání větších (tlustších) objektů. *Při fotografování je však třeba počítat s expozicí 10 až 1000x delší, což je důsledkem vysoké pronikavosti paprsků gama, které tak působí na citlivou emulzní vrstvu podstatně méně.*⁵⁴

Stínící efekt různých základních materiálů pro jednotlivé typy záření

1 - záření alfa, 2 - záření beta, 3 - tok neutronů, 4 - záření gama;

A - list papíru, B - ocelový plech, C - betonová stěna

Obrázek č. 15: Průchod IZ hmotou⁵⁵

Gama záření se využívá například v kriminalistických defektoskopických a metalografických expertizách. Tyto expertizy se podílí na objasňování

⁵³ STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-409-1 s. 22

⁵⁴ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 490

⁵⁵ <http://trilobit.fai.utb.cz/ochrana-pred-ucinky-jadernych-zbrani-ochranné-vlastnosti-vybranych-materialu>

dopravních nehod, havárií, výbuchů, požárů, provozních poruch apod. Pomocí této metody se zkoumá struktura materiálu, jeho vnitřní vady a tím i příčiny destrukce různých konstrukčních prvků.

4.4 Fotografie při zvláštních způsobech osvětlení

Pokud je osvětlení fotografovaného objektu vhodně použité, poskytuje kriminalisticko-technické fotografii cenné možnosti. Nejčastějšími a nejobvyklejšími metodami jsou následující metody.

Fotografie při šikmém osvětlení

Základem šikmého osvětlení je použití zdroje světla (osvětlovací lampy, speciální lampy se světelnými paprsky vycházejícími šterbinou), tak aby velmi šikmo osvětloval zkoumaný objekt. Každá sebemenší nerovnost objektu, která cloní některým paprskům, způsobuje stín. Někdy je nutné uskutečnit ještě druhou expozici při opačném směru osvětlení nebo žádaný výsledek poskytne až kombinace obou expozic. *Při aplikaci této metody je nutné dodržovat tyto zásady:*

- směr osvětlení je nutno volit tak, aby byl kolmý na směr těch detailů stopy nebo zkoumaného objektu, které mají být zdůrazněny

- o vertikálním umístění světleného zdroje rozhoduje výška reliéfu. Pro hrubý plastický reliéf je možno zdroj světla umístit výše než při mělkém reliéfu, čím mělkší bude reliéf fotografované stopy nebo objektu, tím menší úhel musí svírat dopadající paprsek se zkoumanou rovinou tohoto objektu⁵⁶

Tato metoda se nejčastěji využívá při zkoumání dokumentů s protlačenými stopami, které vznikají při psaní. Taktéž je tato metoda vhodná u dokumentace hrubé struktury dřevěných i kovových úlomků. Mimo jiné lze touto metodou fotografovat plastické daktyloskopické stopy, plastické trasologické stopy, sešinuté i jiné stopy v mechanoskopii a další.

⁵⁶ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s. 491

Obrázek č. 16 Stopa trasologická, otisk podešve s měřítkem pod šikmým světlem⁵⁷

Fotografie v procházejícím světle

Způsob takového fotografování spočívá v osvětlování osvětlovacího zdroje kolmo na skleněnou matnici, na níž se nachází zkoumaný dokument. Jedná se o jednoduchý způsob používaný při expertizách dokumentů, přičemž fotografický přístroj umístěný nad dokumentem fixuje prosvětlený obraz. V uvedeném případě se jeví místo (zejména při mechanickém způsobu porušení) světlejší.

Fotografie při zvýšení kontrastu repetiční metodou

Kromě fotografického rozlišování barev existuje i další způsob umožňující zvýšení kontrastu určitého záznamu bez ohledu na jeho barvu. To znamená, že je možno na černobílé fotografii zvýšit kontrast vícebarevné předlohy, a to současně pro všechny její části. Z toho vyplývá, že u tohoto způsobu se nepoužívá barevných filtrů, ale využívá se vlastností citlivé vrstvy. Princip metody spočívá v tom, že se několikrát po sobě opakuje proces negativ- pozitiv

⁵⁷ Obrázek č. 14 Stopa trasologická, otisk podešve s měřítkem pod šikmým světlem. Zdroj: vlastní tvorba

(pozitivní film, diapozitiv), přičemž se na každém dalším negativu zvyšuje kontrast až do té doby, dokud se na některém dalším negativu nezíská tak dostatečný kontrast, z něhož lze zhotovit uspokojující kopie.⁵⁸

Spektrozonální fotografie

Spektrozonální fotografie využívá takových vlastností fotografovaného objektu, při kterém lze dosáhnout zvýšeného kontrastu. Tohoto zvýšeného kontrastu se dosáhne hlavně zvyšováním rozdílu v detegovaných tocích zářivé energie, jež působí na citlivou vrstvu. Je to jedna z metod vědecké fotografie užívaná převážně pro vojenské účely a v kosmickém výzkumu, postupně se začíná využívat i v kriminalistice.

Spektrozonální snímky lze pořídit prakticky třemi různými způsoby:

- 1. Ozářením fotografovaného objektu monochromatickým a koherentním světlem, jehož zdrojem je kvantový generátor - laser.*
- 2. Ozářením fotografovaného objektu spektrálně širokopásmovým zdrojem záření. Toto záření se před dopadem na citlivou vrstvu filtruje filtr propouštějícími zářivou energii v relativně úzké části spektra (spektrální zóně). Metoda se používá k pořízení černobílé spektrozonální fotografie.*
- 3. Použitím speciálních fotomateriálů citlivých v úzkých zónách spektra. Metoda je vhodná pro barevnou spektrozonální fotografii.⁵⁹*

⁵⁸ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s 491

⁵⁹ PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. ISBN 978-80-7380-741-2. s 491

5. PRAKTICKÁ ČÁST

Krádež vloupáním do ordinace praktického lékaře

Jako ukázkou využití fotografické dokumentace jsem se rozhodl použít případ, který se řešil na území města Písku v roce 2014. Pro tento příklad jsem se rozhodl z důvodu usvědčení pachatele na základě uskutečněné vzájemné shody na úrovni individuální identifikace zajištěné daktyloskopické stopy otisku chodidla neznámého pachatele a následně zajištění kontrolního otisku chodidla podezřelé osoby. Uvádím, že při popisu případu nebudu jmenovitě uvádět všechny zúčastněné osoby a vyhotovená fotografická dokumentace bude přílohou bakalářské práce.

Těsně před vánocemi roku 2013 docházelo ve městě Písku k vloupáním do objektů. Nejprve neznámí pachatel vnikal do sklepních prostor, přístřešků u rodinných domů a chatek. Po té začalo přibývat vloupání do provozoven, bytů a ordinací. Bylo zřejmé, že se jedná o sériovou majetkovou trestnou činnost. Ke každému dalšímu vloupání neprodleně vyjížděli operativní pracovníci Služby kriminální policie a vyšetřování Územního odboru Písek. Samozřejmostí bylo prověření kriminálně závadových osob, operativní šetření, vytyčení možných kriminalistických verzí i spolupráce s informátory. Na místech činu bylo prováděno vyhledávání, zajišťování kriminalistických stop a jejich zaslání k odbornému zkoumání na pracoviště Odboru kriminalistické techniky a expertiz v Českých Budějovicích. Modus operandi vloupání do uvedených objektů se neshodoval s žádným předešlým případem a odborná vyjádření ze zjištěných stop byla vyhodnocena s negativním výsledkem.

V měsíci leden roku 2014 byla oznámena krádež věcí z ordinace praktického lékaře, která byla součástí dvoupatrové budovy. Po příjezdu na místo začalo ohledání místa činu a při tomto ohledání byla na podlaze v koupelně zjištěna daktyloskopická stopa, otisk bosého chodidla. Vzhledem ke skutečnosti, že nad uvedenou stopou bylo ve stropních prostorech otevřeno okno a venku sněžilo, rozhodl se kriminalistický technik tuto stopu ihned vyfotografovat s číslem stopy a v co nejkratší době tuto stopu zajistit na želatinovou folii, aby nedošlo k jejímu zničení. Až po zajištění stopy pokračoval v dalším ohledání.

Obrázek č. 17: Pohled na podlahu chodby v umývárně - místo zajištění daktyloskopické stopy č. 1

Z dalších zajištěných stop se mimo jiné podařilo zajistit daktyloskopickou stopu na vypité láhvi od slivovice. Po širším ohledání, bylo zjištěno, že v celé budově není poškozena ani jedna cylindrická vložka a žádné dveře nevykazují znaky násilného vniknutí. Během podání vysvětlení praktický lékař uvedl, že ordinaci při odchodu nezamyká a ani nekontroluje sociální zařízení, které se nachází na chodbě. Dále uvedl, že po jeho odchodu přichází do objektu pouze uklízečka, která vytře chodby domu a poté celý objekt uzamkne. Vzhledem k tomu, že pachatel se na místě nenacházel, bylo zapotřebí prověřit několik verzí. Zda se v ordinaci nenachází náhradní klíče od budovy a možnost, jak se z uzamčené budovy lze dostat ven jiným způsobem. Praktický lékař uvedl, že svazek klíčů mu byl odcizen, ale nejsou od budovy a dále uvedl, že otevřené okno v koupelně s určitostí neotvíral. Také si vzpomněl, že na svazku klíčů měl přívěšek malého bílého medvídky.

Po vyhodnocení situace byla jako jediná možnost opuštění budovy stanovena verze, že pachatel vylezl otevřeným oknem v koupelně.

Obrázek č. 18: Pohled ze dvora na únikovou cestu pachatele

Okno se nacházelo ve druhém podlaží a vzhledem k tomu, že v okolí nebyl zjištěn žádný žebřík, nebo jiná věc, která by usnadnila pachateli dostat se bezpečně dolů, musel pachatel z okna seskočit a to ze značné výšky. Při tomto zjištění bylo rozhodnuto, že se provede neprodleně prověrka v Nemocnici Písek, neboť byla velmi velká pravděpodobnost, že se pachatel mohl při opuštění zranit. Primář oddělení ARO velmi ochotně spolupracoval s policií a uvedl, že v ranních hodinách byl přivezen pacient v podnapilém stavu, který měl zranění na hlavě, horních končetinách a podezření na poškození menisku. Primář uvedl, že pacient je v současné době pod sedativy a není možné s ním hovořit. Policistům

umožnil nahlédnutí pokoje pacienta okno sesterny. Tato nabídka byla využita a po nahlédnutí do pokoje pacienta byl na jeho stolku u lůžka zpozorován svazek klíčů s přívěškem malého bílého medvídká.

Ještě téhož dne byla provedena telefonická konzultace s pracovníkem OKTE České Budějovice z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, který uvedl, že zajištěná daktyloskopická stopa plosky chodidla na podlaze v koupelně může být upotřebitelná a v případě zajištění kontrolního otisku chodidla je schopna porovnání. Po dohodě s primářem oddělení o střežení osoby se následující den provedl u podezřelé osoby kontrolní daktyloskopický otisk plosky chodidla, dlaní a prstů horních končetin.

Obrázek č. 19: Kontrolní otisk chodidla podezřelé osoby

Z odborného vyjádření Odboru kriminalistické techniky a expertízy Krajského ředitelství policie jihočeského kraje v Českých Budějovicích z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie, byl následně zaslán nález, přičemž závěr zkoumání uvedl: po porovnání na optickém komparačním přístroji při sedminásobném zvětšení pomocí bodovací metody s kontrolními otisky prstů,

dlaní a chodidel podezřelé osoby, byla zjištěna vzájemná shoda na úrovni individuální identifikace mezi daktyloskopickou stopou a částí kontrolního otisku chodidla pravé nohy na daktyloskopické kartě podezřelé osoby a dále byla zjištěna vzájemná shoda na úrovni individuální identifikace mezi daktyloskopickou stopou a částí kontrolního otisku prostředníku pravé ruky na daktyloskopické kartě podezřelé osoby.

Pod tíhou důkazů se pachatel, který pocházel z opačného konce republiky, doznal ke všem přečinům Krádež podle ustanovení § 205 odst. 1, písm. a), b) trestního zákoníku, Porušování domovní svobody podle ustanovení § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku a Poškození cizí věci podle ustanovení § 228 odst. 1 trestního zákoníku a také k zločinu Znásilnění podle ustanovení 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

ZÁVĚR

Kriminalistická fotografická dokumentace je významnou a nepostradatelnou součástí kriminalistické dokumentace. Tato dokumentace napomáhá k odhalení pachatelů trestných činů a je podstatná i v rámci dokazování u soudních řízeních.

Při zpracování mé bakalářské práce jsem vysvětlil základní pojmy kriminalistické dokumentace, s podrobným vysvětlením problematiky fotografie v kriminalistické dokumentaci. Aby mohla být fotografie součástí kriminalistické dokumentace, je za potřebí dodržování všech specifických požadavků odborně vyškoleným kriminalistickým technikem. Musí velmi dobře ovládat nejen kriminalistickou techniku, ale mít i znalost a schopnost kriminalistickou stopu vyhledat, zajistit a poté správně zadokumentovat. Tato disciplína je stejně jako vše kolem nás podrobena každodennímu pokroku. V rámci tohoto pokroku se pachatelé snaží při protiprávním jednání policii ztížit své dopadení. Tak i kriminalističtí technici a experti specializovaných pracovišť a kriminalistického ústavu Praha, jsou nuceni neustále vyvíjet nové a zdokonalovat stávající kriminalistické metody i používanou kriminalistickou techniku.

Kriminalistická fotografická dokumentace je pouze jedním článkem vedoucím k dopadení pachatele či vyřešení konkrétního případu. Nestačí jen znalost správného použití fotoaparátu. Nutné jsou i zkušenosti s vyhledáváním a zajišťováním kriminalistických stop, ale základem je spolupráce všech kolegů Policie České republiky v rámci řešení případu. Bez této spolupráce by bylo velmi zdlouhavé, ne-li nemožné spáchaný skutek řádně objasnit.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

MONOGRAFIE:

CHMELÍK, Jan. *Místo činu a znalecké dokazování*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. Počet stran 303. ISBN 80-86898-42-3.

INNES, Brian. *Stopy zločinu: dobrodružství kriminalistiky : [fascinující svět vědy, která pomohla vyřešit více než 100 kriminalistických případů]*. Praha: Svojtka & Co., 2001. Počet stran 256. ISBN 80-7237-389-7.

MUSIL, Jan. *Kriminalistika*. Praha: Naše vojsko, 1994. Počet stran 269. ISBN 80-206-0423-5.

MUSIL, Jan. *Kriminalistika: vybrané problémy teorie a metodologie*. Praha: Policejní akademie České republiky, 2001. Počet stran 309. ISBN 80-7251-080-0.

MUSIL, Jan, Zdeněk KONRÁD a Jaroslav SUCHÁNEK. *Kriminalistika*. 2., přeprac. a dopl. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2004. Beckovy mezioborové učebnice. Počet stran 606. ISBN 80-7179-878-9.

NĚMEC, Miroslav. *Kriminalistická taktika pro policisty a studenty Policejní akademie České republiky v Praze*. Praha: Abook, 2017. Počet stran 548. ISBN 978-80-90-6974-0-9.

NĚMEC, Miroslav. *Teorie a metodologie kriminalistiky pro magisterské studium*. Praha: Abook, 2018. Počet stran 491. ISBN 978-80-906974-1-6.

PORADA, Viktor. *Kriminalistika: technické, forenzní a kybernetické aspekty*. 2. aktualizované a rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2019. Počet stran 1205. ISBN 978-80-7380-741-2.

STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. 3., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. Počet stran 446. ISBN 978-80-7380-409-1.

STRAUS, Jiří. *Kriminalistická technika*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005. Vysokoškolské učebnice (Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk). Počet stran 415. ISBN 80-86898-18-0.

STRAUS, Jiří. *Kriminalistická taktika*. 2., rozš. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2008. Počet stran 291. ISBN 978-80-7380-095-6.

STRAUS, Jiří. *Dějiny československé kriminalistiky slovem i obrazem: (do roku 1939)*. Praha: Police History, 2003. Počet stran 197. ISBN 80-86477-18-5

THORWALD, Jürgen. *Století detektivů: cesta a dobrodružství kriminalistiky*. Přeložil Jan MATIÁŠEK. Praha: Orbis, 1967. Orbis. Počet stran 398.

POUŽITÉ LEGISLATIVNÍ DOKUMENTY:

Trestní právo: (soubor zákonů). Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2016-. ISBN 978-80-7380-786-3.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

Závazný pokyn policejního prezidenta č. 100/2001 Sb., ke kriminalisticko-technické činnosti Policie České republiky

POUŽITÉ ELEKTRONICKÉ ZDROJE:

<https://www.antikvariat-bohumin.cz/cz/knihy/hobby/foto-film/35499-daviduv-radce-ve-fotografovani-1926.html>

https://criminocorpus.org/media/filer_public_thumbnails/filer_public/2013/10/25/epro_chaise_de_prise_de_vue_bertillon_1.jpg__1000x700_q85_crop_subsampling-2_upscale.png

<https://criminocorpus.org/en/expositions/anciennes/suspects-defendants-guilty/fiches/troisieme-partie-le-vertige-du-fichage-universel/>

https://www.researchgate.net/figure/Anthropometry-card-of-Alphonse-Bertillon-who-originated-the-criminal-identification_fig5_282008384

<http://trilobit.fai.utb.cz/ochrana-pred-ucinky-jadernych-zbrani-ochranne-vlastnosti-vybranych-materialu>

https://www.google.cz/search?q=Eug%C3%A9nem+Franciose+Vidocqem&source=Inms&tbn=isch&sa=X&ved=2ahUKEwiF6sfApNL1AhUESuUKHfoVCEAQ_AUoAnoECAEQBA&biw=1366&bih=596&dpr=1

<https://encrypted-tbn0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcSqALd377q6b4XGe0KMWGOAiEKLAM4rQo8nfQ&usqp=CAU>

<https://kriminalistika.eu/muzeumzla/bertilon/bertilon.html>

POUŽITÉ INTRANETOVÉ ZDROJE:

<https://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/technika-zkoumani/1619-mechanoskopia-v-prikladoch>

<https://krimi-ltsezam.cz>

<https://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/audio-video-foto/512-digitalni-fotopristroje-ano-ale-s-rozvahou-a-podle-schvalenych-principu>

<http://krimiinfo.kup.pcr.cz/index.php/zpravodajstvi/34-info/529-digitalni-fotografie-a-elektronicky-spis-z-pohledu-nejvyssi-statni-zastupkyne>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č. 1: Eugène Francios Vidocq	16
Obrázek č. 2: Louis Alphonse Bertillon	19
Obrázek č. 3: Speciální otočná židle	22
Obrázek č. 4: Davidův rádce ve fotografování.....	23
Obrázek č. 5: Orientační fotografie.....	32
Obrázek č. 6: Celková situační fotografie	33
Obrázek č. 7: Polodetailní fotografie	34
Obrázek č. 8: Detailní fotografie	35
Obrázek č. 9: Celková přehledná fotografie	36
Obrázek č. 10: Makrofotografie	39
Obrázek č. 11: Mikrofotografie	40
Obrázek č. 12: Sada forezních světel Hammer Head.....	43
Obrázek č. 13: Daktyloskopická fotografie papilárních linií.....	44
Obrázek č. 14: RTG lebky v předozadní projekci s kontrastní nedeformovanou střelou.....	46
Obrázek č. 15: Průchod IZ hmotou.....	47
Obrázek č. 16 Stopa trasologická, otisk podešve s měřítkem pod šikmým světlem	49
Obrázek č. 17: Pohled na podlahu chodby v umývárně - místo zajištění daktyloskopické stopy č. 1	52
Obrázek č. 18: Pohled ze dvora na únikovou cestu pachatele	53
Obrázek č. 19: Kontrolní otisk chodidla podezřelé osoby	54

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 - zpracovaná fotografická dokumentace k případu krádež vloupáním do ordinace praktického lékaře ze dne 31. 1. 2014

Příloha č. 1

Zpracovaná fotografická dokumentace k případu krádež vloupáním do ordinace praktického lékaře ze dne 31. 1. 2014

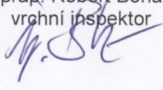
POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY
Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje
ÚZEMNÍ ODBOR PÍSEK
OBVODNÍ ODDĚLENÍ PÍSEK
ZEYEROVA 541, 397 01 PÍSEK

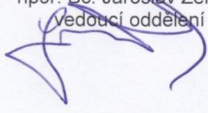
Č. j. KRPC-~~XXXXX~~ TČ-2014-020515 Písek 30. ledna 2014

**FOTOGRAFICKÁ
DOKUMENTACE**

k případu:
NP - krádež vloupáním do ordinace, PI ze dne 30.01.2014

Počet fotografií: 60
Počet listů: 12
Počet příloh: 1/CD

Vypracoval:
nprap. Robert Boháč
vrchní inspektor

npor. Bc. Jaroslav Zeman
vedoucí oddělení

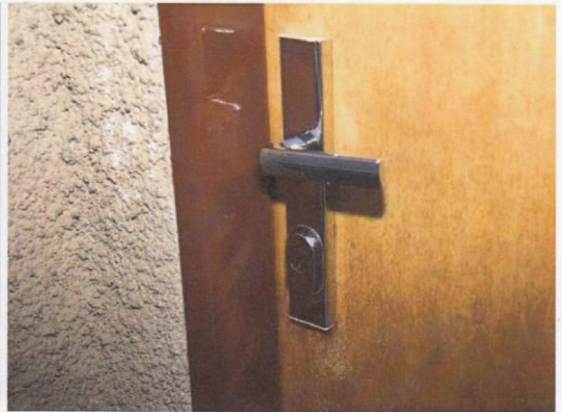
001

002

003

004

005

006

007

008

009

010

011

012

013

014

015

016

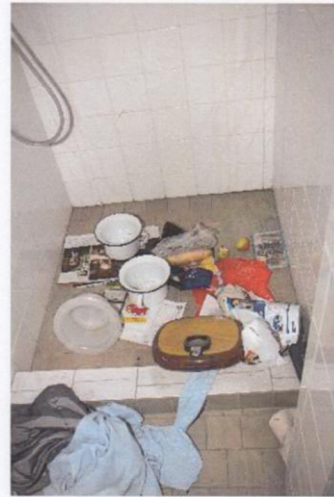
017

018

019

020

021

022

023

024

025

026

027

028

029

030

031

032

033

034

035

036

037

038

039

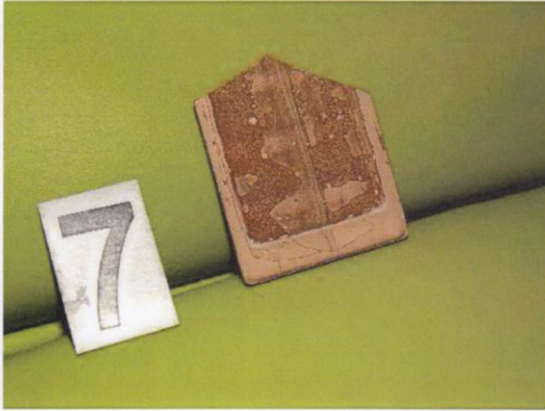
040

041

042

043

044

045

046

047

048

049

050

051

052

053

054

055

056

057

058

059

060

Vysvětlivky :

- Foto č. 1 - Celkový pohled ze dvora na dům č.p. 884 v Budějovické ulici v Písku.
č. 2 - Pohled na otevřená okna na WC.
č. 3 - Pohled na vstupní dveře do domu.
č. 4 - Polodetailní fotografie vnějšího štítu zámku dveří.
č. 5 - Polodetailní fotografie čela zámku dveří.
č. 6 - Pohled od vstupních dveří na schodiště k ordinacím.
č. 7 - Pohled na schodiště k ordinacím – horní část.
č. 8 - Pohled od schodiště na vstupní dveře do chodby u ordinací.
č. 9 - Polodetailní fotografie vnějšího štítu zámku dveří.
č.10 - Polodetailní fotografie čela zámku dveří.
č.11 - Pohled z chodby na vstupní dveře do chodby u WC.
č.12 - Polodetailní fotografie vnějšího štítu zámku dveří.
č.13 - Polodetailní fotografie čela zámku dveří
č.14 - Pohled na podlahu chodby na WC – místo zajištění daktyloskopické stopy č. 1.
č.15 - Pohled do chodby u WC s otevřeným oknem.
č.16 - Pohled na podlahu chodby na WC – místo zajištění daktyloskopické stopy č. 2.
č.17 - Pohled na otevřené okno.
č.18 - Pohled na horní část otevřeného okna.
č.19 - Pohled do sprchového koutu vpravo.
č.20 - Pohled na předměty na podlaze ve sprchovém koutě.
č.21 - Pohled na pouzdro na brýle – věcná stopa č. 3.
č.22 - Pohled na pouzdro na brýle – věcná stopa č. 3 po otevření s obsahem.
č.23 - Pohled na WC vlevo.
č.24 - Pohled na výšku levé zdi WC vlevo.
č.25 - Pohled z chodby k ordinacím na WC vlevou za vstupními dveřmi.
č.26 - Pohled do chodby před ordinacemi s dveřmi do kuchyňky před ordinacemi.
č.27 - Polodetailní fotografie vnějšího štítu zámku dveří.
č.28 - Polodetailní fotografie čela zámku dveří
č.29 - Pohled od vstupních dveří do kuchyňky – pravá strana.
č.30 - Pohled na stolek s mikrovlnou troubou a konvicí.
č.31 - Pohled do kuchyňky – levá strana.
č.32 - Pohled do kuchyňky – levá strana u vstupních dveří se vstupními dveřmi do čekárny
č.33 - Pohled na vstupní dveře do čekárny.
č.34 - Pohled od vstupních dveří do čekárny – pravá strana.
č.35 - Pohled do čekárny – pravá strana u vstupních dveří.
č.36 - Pohled do čekárny – strana se vstupními dveřmi z kuchyňky, z chodby a vpravo se vstupními dveřmi do ordinace MUDr. Koudi.
č.37 - Polodetailní fotografie vnějšího štítu zámku dveří z chodby.
č.38 - Polodetailní fotografie čela zámku dveří z chodby.
č.39 - Polodetailní fotografie vnějšího štítu zámku dveří do ordinace MUDr. Koudi.
č.40 - Polodetailní fotografie čela zámku dveří do ordinace MUDr. Koudi.
č.41 - Pohled od vstupních dveří do ordinace MUDr. Koudi.
č.42 - Pohled na lehátko pravo u vstupních dveří.
č.43 - Pohled na kousek čokoláhy na lehátku – místo zajištění biologické stopy č. 7.
č.44 - Pohled do ordinace MUDr. Koudi – levá strana se vstupními dveřmi do ordinace MUDr. Hejnové.
č.45 - Pohled do ordinace MUDr. Koudi – levá strana u vstupních dveří z čekárny.
č.46 - Pohled na vnější stít a zámek vstupních dveří do ordinace MUDr. Hejnové.
č.47 - Pohled od vstupních dveří do ordinace MUDr. Hejnové.
č.48 - Pohled na lehátko vlevo v ordinaci.

- č.49 - Pohled na předměty na desce pracovního stolu MUDr. Hejnové.
č.50 - Pohled na hrdlo lahve Lhenická švestka – místo zajištění biologické stopy č. 4.
č.51 - Pohled lahev Lhenická švestka – místo zajištění daktyloskopické stopy č. 5 a č. 6.
č.52 - Pohled za pracovní stůl.
č.53 - Pohled do ordinace MUDr. Hejnové – strana u vstupních dveří z ordinace MUDr. Koudí a se vstupními dveřmi do čekárny pravo.
č.54 - Pohled do ordinace MUDr. Hejnové – strana se vstupními dveřmi do čekárny.
č.55 - Pohled od vstupních dveří z ordinace do čekárny – pravá strana.
č.56 - Pohled do čekárny – levá strana se vstupními dveřmi z chodby
č.57 - Pohled do čekárny – strana se vstupními z ordinace MUDr. Hejnové.
č.58 - Pohled na předměty na podlaze u dveří.
č.59 - Pohled na igelitový pytel s ošacením na podlaze na chodbě WC – věcná stopa č. 8.
č.60 – Pohled na obsah pytle /věcné stopy č. 8/ po vyjmutí a rozložení